

[Lysholm Christensen]

gen og anvendelsen af disse midler, men blot en henledning af opmærksomheden på nogle bestemte fabrikater og sprøjtemidler. Jeg er helt overbevist om, at landmændene nok skal finde frem til deres sprøjtemidler uden disse store helsidesannoncer. Der er noget, der tyder på, at man tjener for godt på salget af den slags.

Nå, men det var jo ikke det væsentligste problem. Der skal gøres noget ved anvendelsen og også omfanget af de bekæmpelsesmidler, vi bruger i landbruget. Der vil jeg godt henlede opmærksomheden på rådgivningssiden. Som vi har sagt det tidligere fra vores side, er det uhyre vigtigt, at rådgivningen omkring bekæmpelsesmidler og om brugen af bekæmpelsesmidler ligger hos vore uvildige konsulenter. Det er uheldigt, hvis rådgivningen, udformningen af sprøjteplaner osv., ligger hos leverandører og sælgere, som har økonomisk interesse i at sælge mest muligt.

På den baggrund er det overraskende, at regeringen de senere år har søgt at nedbringe tilskuddet til konsulenttjenesten. Der er netop en meget nøje sammenhæng mellem denne uvildige konsulenttjeneste og så bestræbelserne for at få nedbragt brugen af bekæmpelsesmidler. Så på det punkt kan jeg anbefale landbrugsministeren at tale grundigt med miljøministeren. Det har jo vist sig ved forsøg, specielt hos plantevækstkonsulenter i Vestjylland, at ved en rigtig dosering, ved nøje analyse af den mark, der skal bekæmpes på, er det muligt at nedbringe mængden af pesticider til det halve og alligevel få den samme virkning ud af det.

Det er altså et spørgsmål om at lære at bruge midlerne på en mere fornuftig måde. Vi er med på, at der selvfølgelig skal være sprøjteplaner, og det kan også overvejes at lægge en afgift på bekæmpelsesmidler.

Endelig er det vigtigt, at vi stimulerer forskningen i retning af mere skånsomme midler og en hurtigere godkendelse.

Vort grundvand er uerstatteligt. Ikke mange steder i verden kan man trække rent drikkevand direkte op af jorden, som vi kan. Derfor er det, som redegørelsen også peger på, nødvendigt, at vi i visse egne af landet med specielle jordbundsforhold begrænser brugen af gødning for at hindre nedsivning af nitrat til grundvandet. Det skal naturligvis ske mod kompensation til de landmænd, som mister et indtjenningsgrundlag.

Vandmiljøplanen var ambitiøs, da den kom til verden, men den skal søges opfyldt, mener vi. Heri ligger der en kraftig opfordring til landbrugerhvervet om selv at udøve godt landmandskab og være med til at opfylde denne plan. Det er bedre at løse disse problemer selv, før vi ad politisk vej gør det.

Vi finder altså ikke løsningen i en handelsgødningsafgift, men vi mener, at handlingsplanen afstikker nogle retningslinjer for, hvordan vi skal få løst problemerne inden for en rimelig tidshorizont. Landbruget står over for nogle store omstillinger de kommende år; det kræver tid, og det kræver omhyggelig planlægning. For store krav meget pludseligt kan meget nemt komme i konflikt med ønsket om arbejdspladser og valutaintjening.

Derfor er spørgsmålet – for nu at nævne det til allersidst – måske dybest set, hvor stor en landbrugsproduktion vi egentlig skal have i dette land. Hvad vil samfundet betale for at tilpasse produktionen til miljøets bæreevne?

Kristeligt Folkeparti medvirker positivt til realistiske løsninger, som også kan administreres.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Lysholm Christensen sagde, at vandmiljøplanen var ambitiøs, da den blev lavet i 1987, og nu var der ikke anden vej frem end at appellere til landbruget om godt landmandskab.

Jamen sagen er jo den, at de krav, vandmiljøplanen stillede til dansk landbrug, da den blev lavet i 1987, har landbruget opfyldt. De har lavet deres grønne marker, de har bygget deres gylletanke; problemet er, at planen netop ikke var ambitiøs nok. Det var målene, det var kravene, der var noget galt med – ikke landbrugets opfyldelse af dem. Og hvis hr. Lysholm Christensen er i tvivl om det, kan han læse miljøministerens redegørelse fra maj 1990.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Selv om jeg må konstatere, at der ikke har været bred og umiddelbar tilslutning til den fremlagte redegørelse, vil jeg alligevel gerne takke for de bidrag til debatten, der er kommet.

Der er i debatten blevet sagt meget om, hvad regeringen ikke har gjort, hvad handlingsplanen ikke indeholder. Der er for så vidt også sagt en hel del om, hvad der er gjort forkert i den